

ИЗЪ ТРАГЕДІИ 'О ПАДЕНІИ СЕРБСКАГО ЦАРСТВА.'

ДѢЙСТВІЕ 3.

Вѣкашінъ призываєтъ болхва да исподкуєтъ єму сонъ погибели єгѡ.

И ВЛѢНІЕ 1.

Вѣкашінъ, Слуга, болхвъ.

ВѢКАШІНЪ.

Всепріѣлхъ ѿз царство Сѣрбское пространно,
но что жъ, когда ма съвѣсть грезѣтъ везпрестанно,
и кѡмъ постѣлъ єсмь єго съ лѣстїю, и кѡмы,
оубийца, пролітель стаіса чвжей кроны.

Сонъ видѣхъ сеѧ нощи, сонъ оужасный сѣлѡ,
иже сквозь пронзаєтъ и душу и тѣло.

И кто же бы єгѡ мнѣ могъ праѡ столковати
шебещаю ѿз єму съ дѣкатовъ дати.

Слуга.

"Изъ Владыко здѣв знаю болхва єдинаго,
иже исповѣсть тебѣ что єсть таковаго.

Бо сиѣ тѣмъ страшномъ что єсть, и что знаменуетъ,
онъ подробнѹ всѧ скажетъ, сѣлѡ бо волхвуетъ.

ВѢКАШІНЪ.

Пойди єго позови до лому моегѡ,
и да возметъ книги всѧ званиѧ своеегѡ.

Шда бѣ онъ мнѣ сказалъ, сказалъ всѧ подробнѹ,
иже бы єму дарствовалъ сѣлѡ вѣнь ѿдѣбнѹ.

Болхвъ пришёдшъ глаголеетъ

ВѢКАШІНЪ.

Скобъ вѣлїж мнѣ, лютѣ, ахъ! скобъ єсть пресѣана.